

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 02 września 2021r.

Znak sprawy: DTD-7.054.14.2021

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

odpowiadając na interpelację nr 25976 Pana Artura Sobonia, Posła na Sejm RP, w sprawie interpretacji przepisów ustawy *Prawo o ruchu drogowym*, przedstawiam następujące informacje.

W zakresie pytania pierwszego wyjaśniam, że zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – *Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, z późn. zm.), dalej: „ustawy”, działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców* i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów. Stąd szereg prawnych wymogów co do osoby przedsiębiorcy, obowiązek spełnienia większej liczby warunków do jej rozpoczęcia i wykonywanie jej pod nadzorem. Starosta wydaje zezwolenie na prowadzenie badań technicznych pojazdów przedsiębiorcy, który złoży wniosek o jego wydanie i który spełnia warunki określone w art. 83 ust. 3 ustawy.

Art. 83a ust. 3 ustawy określa jakie dane powinny zostać umieszczone we wniosku przedsiębiorcy o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów. Wśród nich jest m.in. adres stacji kontroli pojazdów przedsiębiorcy, jak również imiona i nazwiska zatrudnionych diagnostów wraz z numerami ich uprawnień.

Ustawodawca rozróżnił kwestie wydania zezwolenia na przeprowadzanie badań technicznych pojazdów oraz wydania poświadczenia, o którym mowa w art. 83 ust. 3 pkt 5 ustawy. Zezwolenie na przeprowadzanie badań technicznych jest uprawnieniem publicznoprawnym, o charakterze osobistym, natomiast wzmiankowane poświadczenie zgodności może jedynie potwierdzić, czy stacja kontroli pojazdów jest przygotowana lokalowo i sprzętowo do przeprowadzenia badań pojazdów. Należy zauważyć, że weryfikacja, czy przedsiębiorca rzeczywiście spełnia warunki wymagane dla prowadzenia stacji kontroli pojazdów o określonym zakresie badań następuje dopiero na etapie wykonywania tej działalności regulowanej (system kontroli ex post). Składając do Starosty wniosek o wpis do rejestru, przedsiębiorca podaje dane wskazane w art. 83 ust. 3 ustawy oraz składa oświadczenie o treści określonej w art. 83a ust. 4 ustawy. Wnioskodawca potwierdza zatem między innymi, że posiada wyposażenie kontrolno-pomiarowe oraz warunki lokalowe gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych pojazdów zgodnie ze szczegółowymi warunkami przeprowadzania tych badań. W rezultacie przedsiębiorca powinien spełniać przesłanki z art. 83 ust. 3 nie tylko w chwili rozpoczęcia działalności gospodarczej – wpisu do rejestru działalności regulowanej, lecz przez cały czas jej prowadzenia.

Według natomiast art. 83b ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy Starosta wydaje decyzję o zakazie prowadzenia stacji kontroli pojazdów, skreślając przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej, jeżeli przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 83a ust. 4, niezgodnie ze stanem faktycznym.

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Jak już wskazano powyżej wymagania niezbędne do prowadzenia stacji kontroli pojazdów określa art. 83 ust. 3 ustawy. Tak więc, stosownie do art. 83 ust. 3 pkt 4 ustawy jedną z przesłanek jaką powinien spełnić przedsiębiorca jest warunek posiadania wyposażenia kontrolno-pomiarowego oraz warunków lokalowych gwarantujących wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych pojazdów zgodnie ze szczegółowymi warunkami przeprowadzania tych badań. Przedsiębiorca ubiegający się o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów powinien być w posiadaniu stacji kontroli pojazdów oraz jej wyposażenia, czyli sprawować faktyczne władztwo w tym zakresie na podstawie na przykład umowy cywilnoprawnej.

Zgodnie z art. 83aa ustawy właściwy starosta wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów. Należy zwrócić uwagę, że każda stacja kontroli pojazdów powinna posiadać indywidualny kod rozpoznawczy nadany przez właściwego starostę na podstawie przepisów *rozporządzenia Ministra z dnia 1 października 2004 r. w sprawie wzorów dokumentów wymaganych dla wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów* (Dz. U. poz. 2264). Kod rozpoznawczy zawierający indywidualny numer oraz określenie rodzaju stacji umożliwia jej identyfikację oraz identyfikację wykonywanych badań technicznych. Każda stacja kontroli pojazdów stosownie do wniosku przedsiębiorcy, który ją prowadzi, oraz uzyskanego potwierdzenia, że posiada odpowiednie wyposażenie i warunki lokalowe, ma określony indywidualny zakres badań technicznych, do których wykonywania jest uprawniona.

Zaświadczenie potwierdzające wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów jest niezbędne do prowadzenia stacji kontroli pojazdów, ponieważ zgodnie z § 16 pkt 1 *rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa z dnia 10 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do stacji kontroli przeprowadzających badania techniczne pojazdów* (Dz. U. poz. 275), dalej: „rozporządzenia”, kopia zaświadczenia umieszczana jest na stacji w widocznym miejscu dla wszystkich korzystających z jej usług. Na stacji kontroli pojazdów powinien być także umieszczony w widocznym miejscu wykaz diagnostów przeprowadzających badania techniczne pojazdów stosownie do § 16 pkt 4 rozporządzenia.

Należy mieć również na względzie § 1 rozporządzenia, zgodnie z którym stacja kontroli pojazdów powinna być oznaczona na zewnątrz, w miejscu widocznym, sztyldem barwy niebieskiej z białymi napisami, zawierającymi co najmniej: kod rozpoznawczy, określenie rodzaju i godziny otwarcia stacji kontroli pojazdów.

Jak stanowi § 7 rozporządzenia wykonujący badania techniczne pojazdów to diagnosta powinien posiadać identyfikator osobisty zawierający co najmniej imię i nazwisko, zdjęcie, kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów oraz numer uprawnienia diagnosty.

Odnosząc się do pytania drugiego dotyczącego zmiany formy prawnej prowadzenia działalności gospodarczej w drodze przekształcenia podmiotu uprzejmie informuję, że we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów przedsiębiorca powinien podać także numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli podmiot jest obowiązany posługiwać się tym numerem na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 *ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników* (Dz. U. z 2020 poz. 170, z późn. zm.) NIP nadany podatnikowi nie przechodzi na następcę prawnego, z wyjątkiem przekształcenia spółki cywilnej w spółkę handlową lub spółki handlowej w inną spółkę handlową.

Należy jednak wskazać, że Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje poświadczenie zgodności wyposażenia i warunków lokalowych w drodze decyzji. Decyzja jest aktem indywidualnym i konkretnym, określającym uprawnienia i obowiązki, które ze swej natury nie mają charakteru ani zbywalnego, ani dziedzicznego. Zgodnie z art. 29 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stronami postępowania administracyjnego mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne - również jednostki nieposiadające osobowości prawnej. Natomiast spółki prawa cywilnego (wobec braku podmiotowości prawnej) nie mogą być stronami postępowań administracyjnych. Podkreślenia bowiem wymaga, że zgodnie z art. 860 § 1 *ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny* umowa spółki cywilnej jest zobowiązaniem, w którym wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie

wkładów. Spółka cywilna nie ma podmiotowości prawnej i w konsekwencji nie posiada statusu przedsiębiorcy. Status przedsiębiorcy posiadają natomiast wszyscy wspólnicy takiej spółki.

Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydając decyzję poświadcza, że przedsiębiorcy wykonujący działalność w ramach spółki cywilnej posiadają wyposażenie i warunki lokalowe zgodne z wymaganiami odpowiednio do zakresu przeprowadzanych badań przez przedsiębiorców prowadzących podstawową albo okręgową stację kontroli pojazdów. Wówczas każdy wspólnik spółki cywilnej powinien posiadać decyzję wydaną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego. Przepisy ustawy nie zawierają odrębnych regulacji odnośnie zmiany poświadczenia, co oznacza, że w tym zakresie zastosowanie znajdują przepisy *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego*. Zmiana decyzji ostatecznej w trybie art. 155 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego* możliwa jest przy spełnieniu wszystkich przesłanek wskazanych w tym przepisie, lecz zmiany nie mogą dotyczyć zmiany stron tej decyzji. Przekształcenie spółki cywilnej w spółkę handlową oznacza jednocześnie zmianę strony postępowania administracyjnego, a tym samym adresata decyzji. Mając to na uwadze, nie jest dopuszczalne przeniesienie praw i obowiązków nałożonych decyzją na inny podmiot w drodze zmiany decyzji, przedsiębiorca funkcjonujący jako spółka handlowa (wcześniej wspólnik spółki cywilnej) powinien złożyć wniosek o wydanie poświadczenia wyposażenia i warunków lokalowych z wymaganiami odpowiednio do zakresu przeprowadzanych badań przez przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

Mając na względzie powyższe, w opinii Ministerstwa Infrastruktury kwestie przekształceń organizacyjnych przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów i konsekwencji z tym związanych nie powinny być uzależniane od formy zmiany numeru NIP.

Odnosząc się do postulatu Pana Posła dotyczącego wydania jednoznacznej interpretacji i wytycznych dla organów sprawujących nadzór nad działalnością stacji kontroli pojazdów uprzejmie informuję, że Minister Infrastruktury nie posiada kompetencji do wydawania wytycznych i dokonania wiążącej wykładni przepisów w przedmiotowej sprawie. Należy wskazać, że wykładnia prawa tzw. operatywna lub praktyczna może być dokonywana wyłącznie przez organ stosujący prawo, czyli między innymi przez organy administracji publicznej, który rozstrzygają w określonej sprawie.

W zakresie pytania trzeciego wyjaśniam, że art. 83 ust. 3 ustawy wskazuje warunki, jakie powinien spełnić przedsiębiorca, aby prowadzić stację kontroli pojazdów, jednocześnie nie wskazując rodzaju stacji kontroli pojazdów. W związku z tym, odnosi się do każdej stacji kontroli pojazdów. Zgodnie z art. 83 ust. 3 pkt 6 ustawy stację kontroli pojazdów może prowadzić przedsiębiorca, który zatrudnia uprawnionych diagnostów. Jest to jeden z sześciu obligatoryjnych warunków do spełnienia przez przedsiębiorcę w celu rozpoczęcia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów.

Artykuł 83 ust. 3 pkt 6 ustawy nie wskazuje, co należy rozumieć pod pojęciem „zatrudnienie” i nie odsyła w tym zakresie do żadnych innych przepisów prawa, a rozstrzygnięcie tej kwestii ma również znaczenie w tej sprawie. Zgodnie z art. 22 § 1 - 1² *ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. - Kodeks pracy* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), wykonywanie pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę oraz otrzymywanie w zamian wynagrodzenia, jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę łączącej strony umowy.

Należy jednak zauważyć, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo zgodnie stwierdzają, że wykonywanie pracy w warunkach wskazanych wyżej, w oparciu o umowę o pracę, zwane jest „zatrudnieniem pracowniczym”, natomiast inne formy zatrudnienia, oparte na odmiennych podstawach niż uregulowane w *ustawie z dnia 26 czerwca 1976 r. - Kodeks pracy*, między innymi zatrudnienie na podstawie umowy cywilnoprawnej, określane będą pojęciem „zatrudnienia niepracowniczego (pozapracowniczego)”. W wyroku z dnia 7 marca 2006 r., sygn.. I PK 146/05, Sąd Najwyższy stwierdził: „Zasada swobody umów (art. 353¹ k.c.) polega w pierwszej kolejności na możliwości wyboru przez strony rodzaju stosunku prawnego, który będzie je łączył. Dotyczy to także wykonywania stale i za wynagrodzeniem określonych czynności, a więc stosunku prawnego określanego jako wykonywanie zatrudnienia w szerokim tego słowa znaczeniu. Zatrudnienie może być wykonywane na podstawie stosunku cywilnoprawnego (np. umowy o dzieło, umowy zlecenia, umowy o świadczenie usług, umowy agencyjnej, kontraktu menedżarskiego) lub stosunku pracy”. Rozróżnienie zatrudnienia pracowniczego od niepracowniczego występuje również w wyrokach Sądu Najwyższego: z dnia 9 lipca 2008 r. – sygn. I PK 315/07, z dnia 2 grudnia 2009 r. – sygn. I PK 123/09 i z dnia 27 maja 2010 r. – sygn. II PK 354/09.

Zawężenie stosowania przepisów wskazanych w art. 22 § 1 i nast. *ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. – Kodeks pracy* wyłącznie do stosunku pracy oznacza, że ustawodawca dopuścił możliwość wykonywania pracy na warunkach innych, niż wskazane w tych przepisach (np. w oparciu o stosunki cywilnoprawne, a jedynie wyłączył je spod regulacji wynikających z *ustawy z dnia 26 czerwca 1976 r. – Kodeks pracy*). Zatem skoro w art. 83 ust. 3 pkt 6 ustawy, pojęcie „zatrudnienie” pojawia się bez określeń precyzujących jego formę lub podstawę, należy je rozumieć szeroko, jako każdą formę zatrudnienia – zarówno zatrudnienie „pracownicze” jak i „niepracownicze”.

W tak wskazywanej definicji zatrudnienia mieści się także pojęcie tzw. *samozatrudnienia* rozumianego jako prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej. W ocenie Ministerstwa Infrastruktury, biorąc pod uwagę *ratio legis* tego przepisu, jakim jest wykonywanie badań technicznych pojazdów przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, uzasadniona jest interpretacja pojęcia zatrudnienia, która nie będzie ograniczała przedsiębiorców w powierzaniu obowiązków diagnostów i jednocześnie zagwarantuje obecność uprawnionego diagnosty w stacji kontroli pojazdów.

Reasumując, należy wskazać, iż prowadzenie stacji kontroli pojazdów, a także zatrudnianie na niej uprawnionych diagnostów nie może być traktowane jako typowa działalność biznesowa. Nastawienie przedsiębiorcy jedynie na czerpanie maksymalnych zysków z działalności stacji kontroli pojazdów, niewątpliwie może negatywnie wpłynąć na jakość wykonywanych badań technicznych, stan techniczny pojazdów, a następnie bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego.

Łączę wyrazy szacunku,

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Rafał Weber

Sekretarz Stanu

Dokument podpisany elektronicznie.